

ผลของกิจกรรมการฝึกความไวต่อการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่นที่มีต่อการร่วมรู้สึก
ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ
ของ
รัชฎา โสภณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

ตุลาคม 2546

นางสาว รัชฎา โสภณ. (2546). ผลของกิจกรรมการฝึกความไวต่อการรับรู้ความรู้สึก
ของผู้อื่นที่มีต่อการร่วมรู้สึกของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (พฤศจิกายน 2546) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รศ. อัจฉรา สุขารมณ์,
อาจารย์ ดร. พรรณี บุญประกอบ.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการฝึกความไวต่อการรับรู้
ความรู้สึกของผู้อื่นที่มีต่อการร่วมรู้สึก (Empathy) ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
และเพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวิธีการฝึกความไวต่อการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น
(Sensitivity training) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 1
คณะแพทยศาสตร์ ที่มีคะแนนการร่วมรู้สึกน้อยที่สุดในกลุ่มจำนวน 38 คนและแบ่งออกเป็น
กลุ่มทดลองจำนวน 19 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 19 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยกิจกรรมการฝึกความไวต่อการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น
และแบบวัดการร่วมรู้สึกที่ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ การเข้าใจผู้อื่น
การพัฒนาผู้อื่น การมีจิตใจใฝ่บริการ การเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล และ
การตระหนักถึงสถานการณ์ในกลุ่ม สำหรับวิธีดำเนินการทดลองนั้นใช้ตามแบบแผน
Randomized control group pretest – posttest design วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ
ในการวิเคราะห์คือ t – test แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (t - test
dependent sample) t – test แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (t - test
independent sample) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทิศทาง(Two way
ANOVA)

ผลการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้ พบว่า

1. ภายหลังการฝึกความไวต่อการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น กลุ่มทดลองมีการร่วมรู้สึก
ด้านการพัฒนาผู้อื่น ด้านการมีจิตใจใฝ่บริการ และการร่วมรู้สึกโดยรวมสูงกว่าก่อนได้รับ
การฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีการร่วมรู้สึกในด้านการตระหนัก
สถานการณ์ในกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. กลุ่มทดลองมีการร่วมรู้สึกด้านการเข้าใจผู้อื่น ด้านการเข้าใจความแตกต่าง
ระหว่างบุคคล และการร่วมรู้สึกโดยรวมสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 และกลุ่มทดลองมีการร่วมรู้สึกด้านการพัฒนาผู้อื่น ด้านการมีจิตใจใฝ่บริการ สูงกว่า
กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. กลุ่มทดลองเพศชายมีการร่วมรู้สึกด้านการเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล
สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05